

dyrbi to žiwjenje, kotrež wam tón Knjes psches swoju
 smjercz dawa, tež we waš nowe žiwjenje sbudzić, we ko-
 trymž wy jeho smjercz pschpowjedacze, hacž wón pschińdže,
 so byschcže jeho pschichodej džen wote dnja wješelscho na-
 pschecziwo schli. A temu pomhaj wam wschēm tón smilny
 Knjes! Hamjeń.

Na czichi pjatk.

Mi twoje smjertne pohladanje
 Do dusche saczišcž na wěcžne;
 Njeh wschědnje twoje wujednanje
 We wutrobje mi mózne je!
 Hdže nabjeru doscz džakowanja?
 Sa moje hrěchi pschela krej,
 Ta smuje moje womasanja,
 Mi wěcžnje pschińdže k wužitkej.

Mje, Jesu, wobsanť do smilnoscže,
 Hdž junu woczi sańdzelu,
 Njeh wotpoczujaja moje koscže,
 Hacž junu sašo wotzucžu.
 Mój duch, psches tebe wustrowjenu,
 We twojimaj je rukomaj,
 A czěku, kiž so k měrej lehny,
 Tež junu nowu krašnoscz daj!
 (Zionsk. hl. 106, 1. 6.)

Hamjeń.

Dženša je czichi pjatk, smjertny džen nascheho sbóž-
 nika Jesom Khrysta. Czischina, kajkuž hewak sa zyle lěto
 njenadeńdzemy, knježi dženša na wschěch stronach, hdžežkuliž
 njeje kšesczianska mysl zyle sahinyka. Dženša so kóždny
 k temu wabjenu a czechjenu sacžawa, so by so nuts do so
 sawróczik, tež czi, kiž hewak k temu žaneho nakhlenja ni-
 maju. Dženša by drje kóždny, kiž k hotowym nješesczi-
 janam nješkuscha, so w swojim swědomnju franjenu sacžuk,
 hdy by s najmjeńscha khwilku sebi smutskomnje njewopom-
 niť, sčto je so jeho duschi s Jesuŕowym wumrjeczom ski-